

Передплата

«РУСЛАН» виходить:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
в. пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
а. місяць . . . 1-70 кор.

За границею:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вареш ми очі і душу ми вареш: а не возьмеш млости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дамбровського (Хорунщина). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише напереді застережені. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсланим» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Рівновага і послідовність в політиці.

*Aequam memento rebus
in arduis servare mentem...*
Horatius ad Dellium.

(+) Кожному народови, котрий намагає ся вибити на відповідне становище посеред інших народів культурних, доводить ся в тих змаганнях переживати не раз гіркі години, поборювати не раз незвичайні перепони, поки дібе ся до витиченої собі мети. Задачею провідників народу є отже передовсім витичити ясну мету тих змагань, а відтак вказати дороги і способи, якими би можна дійти до сеї мети. Історія всіх народів поучає, що не так то легко осягає ся відповідне посеред інших культурних народів становище, а старинні Римляни, нарід, що видав не лише знаменитих войовників, письменників, учених і державників, висловив се влучно пословицею: *per aspera ad astra*. В житю природи, а так само і в житю народів нема скоків, а все повинно розвивати ся природно, поступово. Тимто умні провідники не будуть витичувати неосяжної мети, а зазначать таку, яка по силам і природному розвитку народу дасть ся досягнути.

Правда, що в політичній житю здає ся декому, що так як на жидівськім ярмарку, чим висше хто зацінить, тим біль-

ше зискає. Така метода звичайно приманлива, але часто не дописує і замість зиску доводить до страти, а відтак відбирає віру і охоту тим, що добивають ся витиченої задалеко мети, доводить їх до знеохоти і зневіри. Правда, що деякі політики думають такою далеко витиченою метою, такими високопарно уложеними домаганнями викликати одушевленє, загріти до тим ревнійшого змаганя. Одначе в тім погляді є лише частина правди. Одушевленє, ревність у змаганнях є неперечно цінними прикметами і в політиці як і в житю взагалі, але коли йдуть в парі з рівновагою й послідовністю. Старинні Римляни можуть справді служити взірцем достойним наслідуваня іменно що до рівноваги й послідовности в цілім своїм діланю і тим лише способом з мійської громади римської довели до утвореня найбільшої в старинній світі держави, основаної на вельми розумних і тривких підвалинах. Найзнаменитший їх поет Гораций у віршу до Деллія, котрий як багато інших, ані в політиці, ані в звичайнім житю не був статочний і послідовний, висловив наведеними в горі словами, що лише рівновага ума дає поруку успіху і щастя — а сі слова Горация висказують те саме, що так влучно житеписець Куліша назвав холодним розумом. От сего як раз треба як найбільше політичнім провідникам, наколи не хотять довести загалу, широких верств

народних до знеохоти, до зневіри або навіть до розпуки.

Колиж приглянемо ся нашій рускій політиці в останних часах, то як раз вельми мало найдено тут рівноваги, ще менше послідовности, а все те впливає з недостачі холодного розуму, яким конечно треба кермувати ся в найбільшій одушевленю, котре не раз при найліпших замірах зводить на манівці. Досить вказати на змаганя до осягнення самостійного українсько-русского університету. Мета прегарна, одушевлене, яке проявилось в тім змаганю, само собою вельми похвальне, але не було холодного розуму, не було рівноваги і все одушевленє змарновано, а мети не осягнено і лишила ся хіба знеохота і зневіра.

Таке само одушевленє проявилось в змаганю до підвигнення матеріяльного битю нашого народу, а до того мали довести дворазові проби рільного страйку. І тут само одушевленє без розваги, рівноваги і холодного розуму показало ся шкідною горячкою, що також не довела до мети, а викликала в широких верствах народних знеохоту і зневіру.

А та зневіра в обидвох наведених і в інших змаганнях дійшла до того, що деякі політики наші в розпуці вже махнули рукою на Австрию, на Галичину і Львів і переносили осередок діланя і всяких інших народних і культурних змагань до Київа. Очевидно, що події

Русалкова вода або поезія.

(Підручник для молодих поетів).

(Конець).

Колиж би деякі порівнания і символи були вже занадто неясні, то можна при кінці книжки подати відповідні поясненя, так, як се зробив н. пр. д. Пачовський у «Сні укр. ночи»:

- Сліпе дитя — український люд.
- Русалкова вода — поезія.
- Цілюща вода — освіта.
- Золотий вінець — ідеал народу.
- Нитка золота — народне почутє.
- Мрака, дим сірковий — отуманене козацьких борців за краший лад — дрібничними хибами і т. д.
- Підчоловік — товпа, люд.
- Русалка ясних зір — муза своєї рідної поезії української.

Можна також уже і в нас писати про тихий крик і крикливу тишину, зимний окріп і горячий лід, про шум зьвізд і плач землі, про те, як осінь дзвонить і т. п. приклади:

Мелянхольїна осінь йде і дзвонить, дзвонить, дзвонить.

О. Луцький.

Довкола неї тишина така, що дзвоном дзвонить.

Б. Лепкий.

Раджу також уживати гри слів за прикладом Пачовського:

Можє мати, коли Мати
може мати —
Може Мати зможе мати
силу встати.

(Соч. 11).

Мені така гра слів страшенно подобає ся і тому я позваляю собі подати ще два приклади, сим разом з невиданих ще поезий одного молодого поета:

Моя мила, ти без мила
руки мила,
а я їх поцїлував —
(четвертого рядка ще нема).

На березі на березі
свище пташка срібнопірка,
а на снії їсть насїве
горобець і плаче гірко...
Яке-ж то гарне!

§. 4.

Виданє збірника.

Кожному поетови раджу видати свої поезії разом, книжкою. Колиб на книжку було поезий за мало, можна за прикладом нові-

тних галицьких поетів брати польські вірші перекладати і подавати за свої, аби збірка була більша. Можна бути певним, що на тисячу читачів ледви який один відкриє сю тайну, а на однім чоловіці порядному поетови не залежить.

У збірці треба поробити відділи з відповідними заголовками. Н. пр. I. До моєї Дзюні. II. До моєї Киці. III. До моєї єдиної Стефці. IV. До моєї Музи. V. З днів журби перед першим. VI. Чотири пори року і т. д. Але найважнійша річ: вивайти відповідний заголовок для цілої збірки. Він повинен читачеві сказати відразу, що в збірці є, чи перли, чи діаманти — аби люди мали охоту купувати. Тому, що молодим поетам тяжко дібрати заголовок і дехто міг би подати який скромний, я раджу вибирати один з тих:

З мінеральогії: Моє золото. Мої брилянти. Сафіри. Туркуси і т. п.

З ботаніки: Рожі. Незабудьки. Фіалки. Вінок і т. п. Сї титули добрі для поезий поеток.

З акустики: Сорокаті звуки. Грім. Луна. Симфонія і т. п.

З астрономії: Сонце. Місяць, Зоря, Уран і т. п.

Взагалі титули повинні бути гарні і відповідні до вдачі поета і его русалкової води.

останніх місяців в Росії відібрали у тих політиків покладані на Київ надії і скрипили в них лише зневіру і знеохоту.

А чиж инакше стоїть справа з виборчою реформою? Коли бар. Гавч внїс предлогу в державній радї, піднесено, і не без оправданя, жалї, що руский нарїд сею предлогою покривджений. Очевидно задачею послїв і політичних провідників було, подбати, щоби те покривдженє скілько змога злагодити, направити. Якжеж упав бар. Гавч, тоді можна було почути і вичитати домаганя: віддайте нам Гавча, а єго реформу славлено яко корисну. Признаємо, що руский нарїд в тїй реформї, як она перейде, буде вельми покривджений в порівнаню з иншими. Алеж в тих трудних услївах, в яких живуть Русини, в яких дїлають їх послї в державній радї в дрібнім числї 8, осягнуто те, що при трудних услївах дало ся осягнути і вислїд сего не дає поводу до такої розпуки і зневіри, неначеб руский нарїд по ухваленю сеї реформи мав щезнути з лица землї. Не пропав руский нарїд, коли єго заступав свого часу оден Гушалевиц, не пропав, коли єго заступає 8 послїв, не пропаде він, коли замість в предлозі 28+5 = 33 визначених вийде 19 чи 20!

Тимто для всїх тих політиків, котрі так скоро попадають у знеохоту, зневіру та розпуку, радимо від часу до часу перечитувати давнїші річники Дїла, а найдуть там багато научного.

На тепер пригадаємо давно вже забуту статью пок. Володимира Барвіньського п. з. «Нашї десперанти» в 24 ч. з 5. цвїтня 1881 р. Була она написана супроти москвофілів, котрі з політики розпуки вижидали печених голубцїв від матушки Москви, замість брати ся до реальної роботи. Отже *mutatis mutandis* она дуже пригїдна не нїшнї відносини, коли деякі політики, замість вдоволити ся трудно здобутим, хоч би дрібним вислїдом, а відтак змагати до здобуваня дальших придбань, попадають

До збірки треба додати гарний портрет автора. Якось приємно взяти книжку в руки і бачити єго лице та відпис. Ідучи до фотографу, треба вбрати ся фантастично, треба вмїти сісти відповідно і зробити небудденну мїну. Нехай кождий читач відразу бачить, що не з Грицем справа, і має респект!

Друк при збірцї повинен бути дуже маленький, особливо у ліричних поезїях. За великий друк розсаджує їх, а вони занадто делїкатні. Коли хто не годен читати такого дрібного друку, такому треба до збірника додати побільшаюче скло.

Книжку треба продавати оправлену, в лубках. Найкраснї лубки є з телячої шкіри; вони м'якї і на них може інтролігатор показати, що знає.

Цїну за збірку треба ставити як найвищу, аби кождий бачив, що поет сам себе знає цїнити і людям велику ласку робить уже тим, що промовляє до них.

Подавши такі цїнні споради молодим поетам, я маю надїю, що у нас тепер русалкова вода буде виробляти ся *en gros* і що наші поети злучать ся у Товариство для виробу русалкової води, зареєстроване, з необмеженою порукою, щоби дїло вестн розумно і систематично.

Омікрон.

в зневіру і знеохочують своєю політикою широкї верстви народні.

Наводимо сю статью, змінюючи лише правопись.

Нашї десперанти.

Що ми переживаємо тепер тяжку пору в нашім житю народнім, се річ ясна, многими а многими сумними фактами доказана. Усомніне, а навіть розпука може легко оволодіти слабими умами і не дасть ся заперечити, що посеред загалу Русинів, як в кождім народї, знайде ся певне число людей слабої волї і слабої віри, котрі чи то вже з природи трусливо поглядаючи на сьвіт, чи зраженї першими неудачами, чи заляканї будь тероризмом будь власним пересадним пессимізмом, — опускають руки, усомнівають ся о будучности і закидають дальшу працю народну. Мимо того не дасть ся заперечити, що загал Русинів, як би на оправданє рускої завязности і завялости, власне в послїдних часах помимо неустаяючих ворожих ударів розвиває живїйшу дїяльність і далеко більше енергїї і сили опору, як се бувало давнїйше. Почутє неприязности теперїшних обстоятельств є в великій частї наслїдством того нового житя, котре двигаючись наперед, майже всюда подибує супротивности наших ворогів. Зрозумївши таке положенє загал Русинів збирає свої сили, розважає ставляні перепони і шукає за способами і силами, котрими можна би пробороти тїї супротивности. Є се доба народного самопізнаня і осьвідомленя, народного обеднуваня і скріпленя. Озвалось послїдними часами немало голосів найгорячїйших патриотів заохочуючи до вародної праці, подаючи ради, указуючи дороги, якими слїдує Русинам простувати до своєї народної мети. Навїть послїднї неудачї при виборах не то щоб знеохотили, але потрясли загал Русинів, розкрили їм доси єще закриті або недогляденї хиби і заставили всїх Русинів працювати над чим скоршою поправою тих хиб і недостач. Енергїчний зазив нашого ветерана-патриота Вп. о. Качали до органічної праці на поли народної просьвіти і поліпшеня материяльного битю народного, — є одним з сьвітлих доказів, що наша Русь зовсїм далека віт десперациї, що навіть сїдоголовї поборники не думають о абдикациї а з повною вірою кидають терно здорової науки і заохоти до праці всенародної і всесторонної, котра одна може нас вивести з трудного положеня нашого.

Можна було надїятись, що тїї зазви наших патриотів викличуть практичну дїяльність, як се і дїйсно вже в многих взглядах стало ся, або що будуть поданї єще новї ради, указанї новї дороги і способи народної організації, але нїхто певно не сподївав ся, що озвуть ся прилюдно голоси цілковитої десперациї. А однакж так стало ся. Стрічаємо в одній львівській газетї з замітом, що «народное просьвіщенє єсть у нас дїломъ невозможнымъ» і що «тщєтнї надежди на тоє, в настоящих обстоятельствах просьвітити нарїд на стїлько, щоби він переняв ся своєю народностию і при будучих виборах не дав звєсти ся з дороги завітним, непримиримим своїм недругам». А єсли до сего тамже

єще читаємо сумне представленє материяльного упадку народа без указаня якої небудь вихідної точки, без якого небудь способу ратунку, з чого би слїдовало, що і материяльне піддвигненє народа є «дїлом невозможним», — то можемо припускати, що такі виводи справдї могли би збільшити цілковиту десперацию межн загалом Русинів, перед чим, єсли хто, то Русини найбільше повиннї хоронити ся. Щож, питаємо ся, слїдує робити? Єсли народна просьвіта неможлива — то очевидно єї понехати? Єсли праця около материяльного здвигненя народа неможлива — то єї залишити? А щож робити? Чи загнутї руки і надїяти ся не знат на що і на кого — нам, котрі кличемо до народа «моли ся і труди ся», ми що поучаємо: «віра без дїл мертва є?»

(Дальше буде).

З подорожи до св. Землї.

(Дальше).

Над Мертвим морем 16. вересня 1906.

Їдемо до Мертвого моря, яке мало утворити ся на місци міст Содоми і Гомори. Кождий жадний побачити море, в яким і довкола якого нема жадного житя, а навіть птиця в летї гине з випарів і паде до моря. Навїть в Єрусалимі плели, що вода така густа, що викидає ноги на верх, коли вїйти до моря, а треба стеречи ся, щоби крапля не влїзла в око, бо єго вигризе, а також, щоби не дістала ся в горло або до жолудка, бо справить біль мов карболь або отруя. Єще більше ріжних дивоглядїв оповідають і пишуть в Европї на підставї розбудженої уяви за грїх содомский.

В мїру наближуваня ся до того страшної водосї пропасти росте цікавість.

Наша каравана посуває ся на полудне з бігом ріки межн бодяками та терниною. На лїво лїнвий Йордан з буйною ростинностию, а дальше зариси гір. Під ногами намулиста широка долина аж до високих берегів, на яких остали слїди йорданської води підчас повени в формї рівнобіжних лїній наче гзимсїв, а де був стїжковатий горбок, там ті лїнїї бігли довкола наче рівнобіжнї гарнї колїсцята мов фальбани на жіночїй одежі. Гень на право пасмо гір, пощєрблене ярами рвучих гірських потоків, в яких тепер ані слїду води.

Туда заходив з полудня нераз лев або пантера.

Вже видно Мертве море, а при березї корабель з вітрилами. Коли тут є корабель, то відай і люди можуть віддихати.

Берїг звичайний собі, повно піску і ріняків, вода, чиста прозрачна, може більше зеленава, а филї зовсїм природнї ідуть до берега і розбивають ся, полишаючи піну за собою. Вода рушає ся і місцями здає ся, якби щось чорного пливало по нїй. Ага! се певно кусники асфальту, від чого Греки прозвали се море асфальтовим. Як одиссеєві сирени тягне мене се море до себе. Сходжу з недовірєм в воду. Люди стоять на бере-

зі і приглядають ся, а деякі відважніші зачинають розбирати ся.

Надійшла філя і мало не звернула мене. Іду далше по пояс, по шию, а вода все еще не викидає мене на верх. Пустив ся я на вилав. Вода дійсно уносить мене мов корок, але таксамо під час купіли в Триесті чути було легкість тіла, яке сама вода уносила, коли було можна не рушаючи руками ні погами. Що правда, то ся вода еще густійша і більше уносить. Філя виносить мене на свій хребет, то западаю ся з нею. Під час того дістаю ся під воду. В очах пече сильно, а в носі і в горлі таки палить. За хвилю все устало, а далше вже і не гризе солена вода. Від берега на 100 кроків шукаю за пливаючим асфальтом, однак надармо. Чорніші місця на воді, се було лини заломлюване світла в воді.

Тимчасом вже багато купало ся при березі, навіть женщин відважили ся, а декотрі мочили ноги, або лини з цікавостію приглядали ся. Мимо накликуваня сиділисьмо в морю довше, як при звичайній купелі. Близше культурного світа стало би ся Мертве море визначною купелевою місцевостію, купилею против ревматичних болів. Біль очий від сонця і порошу уступив по купелі. Чути було якесь вдоволене, та охоту до довшої купелі, а о якійсь страху не було вже бесіди.

Ціле тіло вкрите густо солю, так що ледви можна натягнути убране. На памятку збираю по березі камінці білі, сині, синяві, чорні, рожеві і пестрі, а між иншими також кусники асфальту, який в такій самій скількості розкинений по березі, як кусники инших камінців. Щось срібного проблещує серед води на сонці. Се рибки плоскі на 10 см. довгі, з срібними животиками, — жителі сего моря, будовою похожі на лини.

Не таке се море мертве, як его називають, а рослини зачинають ся над берегом в такім місці, до якого вже не сягає вода озера. Може і не тому, що вода солена, а просто, що філі сполікують як над кождим морем.

(Далше буде).

Просимо відновити передплату.

НОВИНИ.

— **Календар.** Вівторок: руско-кат. Андрея, Осії прор.; римо-кат. Клявдия, Марк. — В середа: руско-кат. Луки еванг.; римо-кат. Вольфганга.

— **Загальні збори „Повітового Товариства Кредитового“** стоваришени зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові, відбудуть ся в п'ятницю дня 23. н. ст. падолиста 1906. о год. 1. в полудне в домі „Просьвіти“ у Львові, Ринок ч. 10. в отсим порядком дневним: 1) Відчитане протоколу з полідних загальних зборів. 2) Звіт Дирекції з діяльності і біяне за рік 1905. 3) Розділ чистого зиску. 4) Вибір двох членів Ради надзираючої на місце уступаючих: Ів. Дудкевича і Мих. Царя та одного заступника члена Ради надзираючої на місце покойного Ів. Винницького. 5. Внесеня і інтерпеляції членів. — *Др. Кость Левчицький*, председатель Ради надзираючої. *Василь Горбай*, секретар.

— **3 Самбора.** Дня 1. падолиста н. ст. 1906. р.

відбудуть ся збори філії руского Товариства педагогічного в Самборі в будинку учительської семінарії о годіні 10¹/₂ з полудня. На дневнім порядку будуть отсі справи: 1) Відчит. 2) Справи курсів неграмотних. 3) Справи кружків. 4) Справи шкільних підручників. 5) Внесеня Виділу і членів. За Виділ: *Т. Біленький*, *Филипчак*.

— **Заходом філії тов. Просьвіти в Бережанах** розічне ся дня 10. падолиста с. р. одчомісячний крамарський курс в Бережанах. Селяни або міщани, що хотять записати ся на сей чуре, мусять бути членами тов. „Просьвіта“ або зобовязати ся вписати, даючи 2 К на членську вкладку. Крім сего платять учасники 3 К на кошти адміністрації. Зголошувати ся найдалше до 1. падолиста с. р. а то на руки д-ра А. Чайковського в Бережанах залучаючи марку на 10 сотиків, сьвідоцтво шкільне або посвідку, що кандидат уміє читати, писати і рахувати. — *Виділ.*

— **Пожарний „Соки“ в Яблоніві** (пов. Рогатин) заложено на статуті львівського „Сокола“. Намісництво вже затвердило статут.

— **Школа ім. Шашкевича у Львові.** На петицію Руснів з личаківського передм. „Р.Тов-а педагогічного“ і „Просьвіти“ о розділеннє мішаної школи рускої ім. Шашкевича і уміщеннє женьської школи на Личакові, заявила ся окружна рада шкільна против розділу, а то з огляду на то, що фреквенция дівчат в тій школі зменшила ся, отже нема потреби розділу, а кошти удержаня вносили би 12.000 К. Окружна рада шкільна признала, що льокаль згаданої школи є негігвечний і треба єї деінде примістити. Магістрат прийав внесенє окружної ради шкільної і постановив постарати ся о відповідній льокаль для школи ім. Шашкевича.

— **Міністром красвої оборони на місце ген. Шенайха,** покликаного на міністра війни, став іменованый полевой маршалок-поручник Юлій Лятшер фон Ляненбург, дотеперішний комендант корпуса в Йосифштаді. Ген. Лятшер родив ся в 1846. р. на Моравах, спершу служив при піовірах і яко поручник брав участь в війні з Прусами 1866. р. В 1870. році приділено его до генеральнього штабу, а в 1893 став генералом.

— **Віча.** Велике окружне віче в Станіславові відбуде ся вівторок дня 6. падолиста с. р. о год. ців до 12. перед полуднем на площі Галицькій (торговици) під відкритим небом. Дневний порядок: 1) Теперішний стан виборчої реформи. 2) Справа розширення автономії для Галичани. 3) Дискусія і резолюція. — **Повітове віче в Копичинцях** відбуде ся дня 31. с. м. в „Народнім Домі“ о 12. год. в полудне в справі реформи виборчої і многих важних справ повітових.

— **Вісти з закорд. України.** Епархіальний зїад депутатів подільського духовенства на зборах своїх, що відбули ся сими днями у Камяниці подільській, ухвалив: 1) добувати у Петербурзі права учити в церковних школах українською мовою; 2) учити української мови в школах двоклясових та в винницькій учительській школі; 3) учити (обовязково) літератури, української мови та історії України і Поділя в богословських клясах подільської семінарії; 4) видати українські проповіді прототрея Гречулевича.

3 Лубнів доносять „Раді“: Прождавши місяць після того, як адміністрація розглядала статут товариства „Просьвіта“, місцеві Українці вважали, що „Просьвіту“ уже „легалізовано“. На 21. жовтня було призначено перше загальне зібранє членів „Просьвіти“. Голова земскої управи дозволив товариству зібратись у помешканю земскої управи, але на другий же день поміж адміністрацією управи з сего приводу виникли суперечки, а 20. жовтня — на передодню зібраня — справник сповістив д. Шемета через „нарочного“ околочного, що він не допустить ніяких зібрань доти, доки не буде одержано належного на се дозволу від губернатора. Через такі перешкоди, загальне зібранє „Просьвіти“ відсунує ся до слушного часу.

Нинішнього понедїлка о 4-ій годіні в університеті у IX аудиторії відбуває ся загальне зібранє студентів Українців в Києві для обміркованя питаня про українські катедри в київській університеті.

3 Проскурова (подільської губ.) доносять 14. с. м. учителя 1-ої міської школи д. Сергія Любіч-Козицького виключено з учительської посади. Рівночасно єму заборонено виїздити з города і покликано его до суду на підставі §. 132. за те, що він коли був учителем на Волині, то заснував товариство „Січ“. Се товариство мало на меті по зможі ширити серед людей самосвідомість про те, „чия правда, чия кривда і чий ми діти“. Дбало воно також і про загальну освіту своїх членів, бажаючи розігнати сей туман, що тяжкою пеленою завис над головою [нашого] Волиняка. Учителя Любіч-Козицького тягнуть до одвічальности, не вважаючи на те, що „злочинство“ своє він вчинив ще перед маніфестом 27. жовтня минулого року. („Рада“)

— **3 нотарияльних кругів.** Перенесені нотарі: Лукіян Липинський з Н. Санча до Кракова, Алекс. Пачовський з Макова до Н. Санча, Кароль Поспула з Сухої до Макова і др. Авраам Візенберг з Янова до Стрия.

— **3 просьвітної організації.** Дня 21. с. м. відбуло ся отворенє читальні „Просьвіти“ в Лісках під Коломиєю при участі двох делегатів філії з Коломиї. Членів вписало ся до сорок а є надія на ще більше, бо тепер много людей на зарібках. До виділу вийшли між иншими: о. Ісаїв, голова, Никола Прокопів, начальник громади, заступник голови.

— **„Патриотична“ крадіж.** Дня 8. січня сего року прийшов був до каси краєвого банку якийсь молодець з асигнатою на 20.000 К і просив о виплату. Касїєр виплатив і аж потім пізнав, що асигната штудерно підроблена. Та крадіж зробила ся сензациєю дня. Поліция слїдила на всі сторони, але не підозрївала, аби злодїєм міг бути вшехпольський патриотник, організатор вшехпольської шовіністичної молодїжи, і редактор ультрапатриотичного тижневника „Narod“ 24-літний Леон Фук і его товариші. Фук завязав був якесь тайне товариство з вшехпольської молодїжи, котре мало на цілі оружье повстанє в цілі освободженя Польщі. На ту ціль потребував гроша і звивав в своїм „Narod-і“ до складок. Гроші на бажанє Фука мало ся складати в его редакції. Складка мусїла йти пиняво, коли Фук зі своїми товаришами ухвалили забавити ся в опришка і взяти більшу квоту в банку. Асигнати і печатки доставили їм „патриотичні“ хлопці послугачі з кр. банку Рутковский і Боровіцький, а по виплату пішов 19-літний недокінчений гімназияст Майснер. Крім сих всіх арештовано тепер ще Вуйціцького, праву руку Фука. Крадіж була би не вийшла на яву, якби не один з членів товариства Фука, котрий виступив з него задля якихсь непорозумінь і донїс поліції. Поліция мала знайти ще 14.000 К з украдених грошей.

— **Перевезенє мощів Ракочого і Текелього.** Вчєра о 1/2 9 год. рано привезено з Царгороду до Будапешту тїнні останки Ракочого і Текелього, аби похоронити їх в Кошицах. Улицями окрашеними фестонами і хоругвами перевезено домовину Ракочого з двірця до катедри св. Стефана, а Текелього до лютеранської сьвятині. Студенти зробили улицями шпаліри. В поході взяли участь міністри, послі, духовенство, власти, депутатії комітатів, стоваришенє і ин. При домовині Ракочого в катедрі св. Стефана послі і студенти удержували почетну сторожу. Відправлено богослуженя а на домовинах зложено много вінців. Вечєром через ілюміновані улиці відвезено домовини на Східний дворець, звідки поїдуть до Кошиць. На два дни побуту мощів патриотів в Будапешті зіхало там велике число народу з цілої Угорщини. Здовж улиц, куда везено домовини, стояли тисячі публики, причім дуже легко було о нещастє. І дійсно в однім місці завалила ся переповнена трибуна і придавила на смерть одну жєнщину, а много осіб падаючи, покалічило ся. Також в Сєгєдїні на двір-

ци стало ся нещастє. Коли надїхав поїзд з до-
мовинами Ракочого і Текелього публіка вчи-
слї около 40 тисяч почала тиснути ся і по-
толочила кільканадцять повалених на землю
осіб.

— **Розсїяних людей** є багато на свїті, але
пальму розсїяннє здобув собі колисьто якийсь
париский горожанин. Перед кількома днями
явив ся він в урядї, щоб повідомити, що має
замір оженити ся. На питання урядника назвав
він своє імє і заняте, а кола прийшлось єму
дати дотичні відповіді про свою суджену за-
хмарило ся єго лице і він відповів: дійсно,
про се я забув єї питати.

— **Борба з торгівлю дївчат.** Зїзд для по-
борюваннє торгівлі дївчатами, що відбував
ся в послїдних днях в Парижі, ухвалив ви-
слати до почтових урядів всїх держав просьбу,
щоби листів *poste restante* не видавано ма-
лодїтним, що зголошують ся без товариства
своєкїв. Так само ухвалено звернути ся до
правительств з просьбою, щоб унеможливили
шкідливу діяльність театральних агенцій, ко-
трі попирають проституцію, аби театральним
інститутам заборонено приймати артистки на
харч та мешканє і аби заборонено артисткам
зносити ся з публікою в театральних будин-
ках. Дальше ухвалено визвати місцевї коміте-
ти в кожній державі, щоб уживали всїх спо-
собів до побороуваннє торгівлі дївчатами. Пе-
редовсім мають місцевї комітети розслідувати,
в який спосіб вербують в данім краю дївчат
для цілий проституцій, та в який спосіб мо-
жна би улекшити увільнюванє проституток
з рук підприємців.

— **Репертуар руского театру в Бучачи.**

Салє «Сокола». Початок о 7¹/₂ вечером.
Білети продає торгівля п. Рогозиньского. (Або-
намент на 6 вистав під ряд 10 К).

Ві вторник 30. с. м. «Барон циганів», опе-
рета в 3 дїях Штрауса. Виступ п. І. Григо-
ровича.

— **Репертуар міского театру у Львові.**

В понедїлок: «Мамє Колїбрі».

Ві вторник: «Евген Онеґін», опера в 3 дїях
(7 відсл.) на основі повісти Пушкіна, музика
Петра Чайковського.

Други Соколи і Сокилки! Памятайте, що
львівський „Сокил“ збирає жертви на будову
свого дому.

Наука, штука, література.

— **Про театри в закорд. Україні.** В недїлю
28. с. м. у драматичній школі М. Лисенка від-
іграють ученики уривки з ось яких штук:
«Житейске море» (Карпенка-Карого) першу та
останню дїї, «Не так склалось, як жадалось»
(драма Старицкого) уривок із другої дїї, «На
громадській роботі» (драма Гріпченка) — дру-
га дїя. «Лїсова квітка» (комедія Яновської) —
уривок із четвертої дїї.

Трупа д. Глазуненка грає в Катеринодарі
на Кубанї і до останнього часу мала добрий
успїх. Репертуар трупи складає ся переважно
із старих штук; в трупі є кілька талановитих
акторів і гарний хор.

Трупа д. Приходька вже 2 місяці грає
у Проскурокі. Серед акторів визначають ся:
дд. Романовска, Кириленко, Приходько, Тка-
ченко та ин. Трупа виставляла переважно по-
рядні штуки: «Бурлака», «Суєта», «Житейске
море», «Невольник», «Наталка-Полтавка», за-
гальне вражїне група робить приємне. Бракує
в неї тільки гарного хору.

В г. Лубнях від 18. с. м. грає трупа «ма-
лороссов» (так вона сама себе називає), під
урядом якогось д. Габрієлі. Репертуар немо-
жливий; грають — гірше всяких балаганщи-
ків. Публіка обурює ся. (Рада)

— **Нові укр. видавництва за кордоном.** Скоро
мають вийти два календарі українською мо-
вою: один, під назвою „Промїнь“ видає д. Че-

реповський, редагує — д. Перехрестов; другий
видає товариство „Просвїта“ у Київї.

Вже вийшов у Київї перший випуск „Все-
світньої Бібліотеки“, який містить переклад
трагедїї Ф. Шїллера «Орлеанська дїва». Пере-
клад зробив Ів. Стещенко.

Харківське „Общество грамотности“ ви-
дало останніми часами кілька брошур укра-
їнською мовою, між иншими: «Кобзарські Ду-
ми», дві брошурки з ветеринарії, оповіданнє В
Гінниченка «Темна сила».

Телеграми

з дня 29. жовтня 1906.

Відень. Міністер заграничних справ гр.
Еренталь по врученю відкликуючого письма в
Петербурзі, відвідає німецького канцлера в
Берлінї.

Петербург. Цар підписав один з найваж-
ніших реформових законів, котрий зносить
колективну власність громад і розділює єї по-
між поодиноких членів громад.

Винниця. Оноді вечером кинено бомбу до
реальної школи, де відбувала ся тоді нарада
учителїв. Бомба вибухла, але була нешкідлива.

Петербург. Коло мосту Вознесеньского
напали розбїшаки-анархїсти на губерніяльну
касу на возї, де було 600.000 рублів. З касою
їхав касьер, а докола воза їхало 8 жандармів
і 10 тайних агентів поліції. Анархїсти кинули
5 бомб та убили кількох жндармів. Небавом
надбїгло вієско і застрілило кількох розбїша-
ків, 5-ох спїмало, а заграблені гроші відоб-
рало.

Торговельні і промислові вїсти.

Тижневий звіт

Торговельної і промислової палати

про ціни збіжє і продуктів у Львові

від 22. до 28. жовтня 1906.

	за 50 клг.
Пшениця	7-80—8-00 К
Жито	5-85—6-05 К
Ячмінь броварняний	6-60—7-00 К
Ячмінь на пашу	6-20—6-40 К
Овес	7-00—7-20 К
Горох до вареня	8-50—9-20 К
Горох на пашу	6-25—6-60 К
Бобик	5-90—6-15 К
Ленча	5-50—5-75 К
Конюшина червона	50-00—57-50 К
Конюшина біла	35-00—45-00 К
Конюшина шведска	60-00—70-00 К
Тимотка	20-00—24-00 К
Ріпак звмовий	13-25—13-50 К
Насїє льняне	11-25—11-50 К
Льнянка	11-75—11-00 К
Насїє конопл.	10-00—10-25 К
Хмїль	110-00—125-00 К

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

(Готель, реставрація і каварня — рїг ул. Сикстускої
і Коєцюшна у Львові).

Приїхали дня 28. жовтня: Леонтинє
Унґер з Самбора, Оаїєс Вайс з Кїцманя, Іван
Качмар з Передїльниці, Ераст Бурачинський
з Бергомету, о. Олекса Волянський з Криво-
рївнї, Ярослав Біленький, Александер Коби-
ляньський з Заставної, Марїан Туровський з
Самбора, о. Йосиф Зацерковний з Водняк, о
Антїн Заячківський з Збаражє і о. Володимир
Кальба з Соколівки.

СОКИЛ *Житки* можна набувати в „Со-
кільськім Базарі“ у Львові
і у всїх торговлях в краю.

Рух залїзничих поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-євро-
пейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-05*
„ Кракова	2-31*, 5-50*, 8-45, 1-30, 5-25, 8-40, 9-30*
„ Підволочиск	7-20, 11-45, 2-20, 5-50, 10-30*
„ Лавочного	7-29, 11-50, 10-50*
„ Рави рускої	7-50, 4-50
„ Станиславова	8-05
„ Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
„ Яворова	8-18, 4-37
„ Коломиї	10-05
„ Ряшева	10-35

На Підзамче.

„ Підволочиск 7-05, 11-30, 2-08, 5-35, 10-16*

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	12-45*, 1-—*, 8-35, 2-45, 6-35* 8-25 10-05*
„ Іцкан	2-51*, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
„ Підволочиск	6-20, 10-55, 2-21, 6-15*, 9-50*,
„ Яворова	6-55, 6-—*
„ Лавочного	7-30, 2-30, 6-25*
„ Самбора	8-55, 4-15, 10-51
„ Станиславова	9-10*
„ Белзця	10-45
„ Ряшева	4-05
„ Коломиї	3-30
„ Рави рускої	7-25*, 11-35*
„ Стрия	11-10*

З Підзамча:

„ Підволочиск 6-32, 11-07, 2-32, 6-27*, 10-02*.

Примїтка. Поїзди поспїшні друковані є черенками товстими; поїзди нічні є зазначені звїздкою. Пору нічна числиться ся від 6. год. вечер до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через цілий єнь в міскім бюрї ц. к. державних залїзниць, пасаж Гавсмана ч. 9.

За певну і добру льокацію

поручаємо:

$4\frac{1}{2}\%$ листи гіпотечні
4% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні премїованї
4% листи Товариства кредитового земского
4% і $4\frac{1}{2}\%$ листи Банку краввого
4% позичку кравву
4% облігації провінаційні і всїлякі ренти державні

Тї паперї продаємо і купуємо по найточнїйшїм курсї деннім.

Контора вимїни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Colosseum

В пасажи Германів

при ул. Соляншнї у Львові.

від 15. до 31. жовтня 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлєне В недїлі і свїята 2 представлєня о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представлєне. Білети вчаснїше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9.